

Psikoz Terennümler

– Afet Kırat · 19 Şubat 2013

Kelimeler idam ediliyor dilimde bu gün
On üç, on beş ziyaretine koşuyor kadrındaki akrep
Hasretinin resmini sardım fırçama
Bulutlar çöktü gözlerime
Karalıyorum hayatı
Ölümüne, öldüresiye...
Acıyan bakışların altında bunalıyorum
Saçlarımla beraber koparıyorum hüznün imgelerini
Kimsesiz dolaşıyor nefesim beton bahçede
Koğuşların demirli pencereleri dökülüyor üstüme
Eziliyorum, ezerken bastığım yerleri.
Belirsiz silüetler gözlerimde
Ümitsiz bakışlarımla sildim gökkuşağını
Renklerden azadeyim
Siyah yer, gri gökyüzü beni saran Kalabalık içinde tek başınayım
İntihar seçeneklerini derliyorum yüzlerden
Merak ediyorum Kaç uçurum var önümde
Atlamamı bekleyen? Kalemim gölgesine bağlanan hayalin
Satır aralarına saklanan ter tanelerim
Buluşuyor karşımdaki duvarda
Uzat ellerini, uzat ne olur? Şiirlerimi astım
Kırpıklarında Gülleri gömdüm gözlerine
Ve dudaklarına jilet keşiği bileklerimi sürdürüm
Anladın mı acımı
Anladın mı sensizliğimi? Tut ellerimi, hayallerimle kundakla köprüden it
Topun namlusuna sür
Ateşle paçavralarla
Çakallarda rakı bardağında boğ
Kırklarda savur rüzgârla küllerimi
Kalemim ol intihar mektupları yazdır sayfalarca
Yeşil ırmağın yeşil mürekkebiyle...
Dur, kaçma yine
Doktor inanmıyor duvardaki sana
Neden benden başkası görmüyor
“Zaten onun için buradasın” diyor.
Afet İnce Kırat
Yunus Özkan’a bu şiiri okur musun diye sordum, “Ben deli miyim?” dedi. “ Her şair biraz delidir sen oku” dedim okudu. Teşekkür ederim Yunus kardeşim, sesine sağlık.